

Ив. Кирински

Превитни дни.

Пладни надблжават, а улици и стъзги
св пусати. Надъ селото Ворни Тургета^{*)} витат
свиката на уплаха. Само овци и провдѣват
тукъ-тамъ изъ Котари, още неизкарани на пань.
И въже овчарски песъ се обади, не свикналъ да
дръме подъ селска стръха, кога слонже грѣи и да
го задѣватъ настървени лъхъ. И Кокешкинтъ,
свканиъ догаждатъ нѣщо страшно: сбраи се
Край Курниъ, току на вдигатъ глави, доко не
свѣтъка станаиъка съ елениъ....

Неочаквано се поуотваря Клеуна Врате.
Стара жена, пребродена въ черни, подава глава;
изгледва страхотна охоловръстъ. Стира
погледъ Къмъ Балканъ — и Китиъ глава:

*) Боло черкото, родни мѣсто на Бачи Кире.